

ՎԵՐԱՊԱՏՐԱՍՏՎՈՂ ՈՒՍՈՒՑՉԻ ՀԵՏԱԶՈՏԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔ

Հետազոտության թեման՝ Միջառարկայական կապերի կիրառման ազդեցությունը սովորողների մետաձանաչողության վրա

.....

Հետազոտող ուսուցիչ՝ Լատիրա Եփրիկյան
անուն, ազգանուն

ԱՐՄԱՎԻՐԻ ՄԱՐԶ ՎԱՂԱՐՇԱՊԱՏԻ Մ.ԳՈՐԿՈՒ ԱՆՎԱՆ ՀՄ 5 ԱՎԱԳ ԴՊՐՈՑ ՊՈԱԿ

.....

դպրոց

Մենթոր ուսուցիչ՝ Լյուբա Հայրապետյան
անուն, ազգանուն

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Ներածություն.....3

Գլուխ.1 ՄԻՋԱՌԱՐԿԱՅԱԿԱՆ ԿԱՊԵՐԻ ԿԻՐԱՌՄԱՆ ԱԶԴԵՅՈՒԹՅՈՒՆԸ
ՍՈՎՈՐՈՂՆԵՐԻ ՄԵՏԱՃԱՆԱԶՈՂՈՒԹՅԱՆ ՎՐԱ

1.1 Միջառարկայական կապերի ստեղծման կարևորությունը սովորողների
մետաճանաչողության զարգացման համատեքստում.....4

1.2 Միջառարկայական կապերի ստեղծման ներգործությունը սովորողի
աշխարհաճանաչողության և աշխարհընկալման վրա.....9

Եզրակացություններ.....12

Առաջարկություններ.....13

Օգտագործված գրականության ցանկ..... 14

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Հաշվի առնելով կրթության արդիականացման հիմնական ուղղությունները, որոնք կենտրոնացած չեն միայն գիտելիքի վրա, այլ ուսումնական գործընթացի, արդյունքների մեջ ներառում են նաև մի քանի գործոններ: Սովորողը դասի մեջ գտնում է հետաքրքրություն, նորություն, ինքնուրույնություն ստեղծելու, հորինելու, նախագծելու հնարավորություն: Այսօրվա հանրակրթության հիմնական նպատակներից մեկը սովորողների մետաճանաչողության զարգացումն է: Առհասարակ ճանաչողական գործունեության արդյունքում սովորողը հնարավորություն է ստանում յուրացնել առարկայի բովանդակությունը, իմանալ յուրացման համար անհրաժեշտ մեթոդները, հմտություններն ու կարողունակությունները: Ճանաչողական գործունեության առկայությունը հոգեբանական գործոն է, որն ապահովում է ուսումնական նպատակների իրագործումը:

Ուսումնական գործընթացում սովորողների մղումները ձևավորվում են նրանց կարիքների և հետաքրքրությունների հիմքով՝ ուսուցիչը պետք է բոլոր ջանքերն ուղղի սովորողների ճանաչողական հետաքրքրությունների զարգացմանը: Ճանաչողական գործընթացներ են՝ ընկալումը, ուշադրությունը, երևակայությունը, հիշողությունը, մտածողությունը, վերլուծելու կարողունակությունը, որոնք ցանկացած գործունեության կարևորագույն բաղադրիչներն են: Իր կարիքները բավարարելու՝ շփվելու, սովորելու և աշխատելու համար աշակերտը պետք է ընկալի աշխարհը, ուշադրություն դարձնի գործունեության որոշակի բաղադրիչների վրա, պատկերացնի, թե ինչ է պետք անել, հիշի, մտածի և վերլուծի: Հետևաբար, առանց ճանաչողական կարողունակությունների, աշակերտի գործունեությունը անհնար է: Ճանաչողական կարողունակությունների զարգանում են գործունեության մեջ:

Այս նկատառումներից ելնելով՝ կարող ենք ասել, որ սովորողի մետաճանաչողության զարգացման համար բավականին արդյունավետ միջոց է ուսումնական գործընթացում միջառարկայական կապերի կիրառումը: Միջառարկայական կապերի օգտագործումը առավել դյուրին է դարձնում աշակերտների հետաքրքրությունների, աշխարհայացքի ձևավորման և այլ խնդիրների լուծումը: Այսպիսով, կարող ենք փաստել, որ դասի ընթացքում միջառարկայական կապերի ճիշտ համադրումն ու կիրառումը սովորողին տալիս է հնարավորություն մեկ դասի շրջանակներում ստանալ մի շարք կարողունակություններ, գործնական աշխատանքների ժամանակ կիրառել դրանք, ինչի արդյունքում, զարգանում է աշակերտի մետաճանաչողությունը:

Հետազոտության թեմայի արդիականությունը: Սույն հետազոտության արդիականության համար հիմք է հանդիսացել ուսումնական գործընթացում գիտելիքից բացի ճանաչողական կարողունակություններով սովորողին ապահովելու անհրաժեշտությունը, ինչը, կարծում ենք, խիստ կարևոր հանգամանք է 21-րդ դարի սովորողի կենսագործունեության համար:

Հետազոտության նպատակը: Ցույց տալ դասի ընթացքում ուսուցչի կողմից միջառարկայական կապերի ստեղծման նշանակության եղանակներն ու ուղիները:

**Գլուխ.1 ՄԻՋԱՌԱՐԿԱՅԱԿԱՆ ԿԱՊԵՐԻ ԿԻՐԱՌՄԱՆ
ԱԶԴԵՑՈՒԹՅՈՒՆԸ ՍՈՎՈՐՈՂՆԵՐԻ ՄԵՏԱՃԱՆԱԶՈՂՈՒԹՅԱՆ ՎՐԱ**

**1.1 Միջառարկայական կապերի ստեղծման կարևորությունը սովորողների
մետաճանաչողության զարգացման շրջանակներում**

Մետաճանաչողության զարգացման շրջանակներում այսօր գիտելիքից բացի, սովորողից պահանջվում են մի շարք այլ կարողունակություններ, որոնք թույլ կտան վերջինիս ճիշտ դրսևորվել, կողմնորոշվել կյանքի ցանկացած իրավիճակում, ինչը, կարծում ենք, պակաս կարևոր չէ: Սովորողը պետք է լինի ճկուն, կարողանա ընտրել, համեմատել, պարզաբանել, հիմնավորել, փաստարկել, հետազոտել ու վերլուծել: Այս ամենն իմանալն ու կարողանալը կնշանակի՝ ունենալ գիտակցական բարձր մակարդակ, ճանաչողական կարողություններ, ինչն էլ այսօր կարևոր է կրթական համակարգում: Անձի համակողմանի զարգացումն նշանակում է, որ ցանկացած դժվարություն, ներառյալ նրանք, որոնք գերազանցում են նախկինում հաղթահարածը, մարդ կարող է կառավարել, հենվել իր իմացական ու գործառական ներուժի վրա ու հաղթահարել, ուստի և կրթության արդիականացման հիմքը հենց ինքնուրույն, նախաձեռնող ու նորարար սովորող ունենալու վերջնարդյունքն է:

Այս բոլոր գործընթացներում իր դերն ունի հանրակրթական ուսումնական հաստատությունը, ուսուցիչը, ճիշտ պլանավորած դասը, որտեղ սովորողը կարող է բացահայտել աշխարհն ու ինքն իրեն: Ճանաչողական կարողությունները միմյանցից առանձին չեն դրսևորվում, սա մի բարդ համակարգ է, ուստի դրանց զարգացման արդյունավետ ուղիներից մեկը համագործակցային մոտեցումներն են՝ ի դեմս ինտեգրված դասի: Օրինակ՝ մաթեմատիկայի ուսումնասիրության ժամանակ սովորողների մոտ ձևավորվում են բարդ ճանաչողական ունակություններ, որոնք հիմք են դառնում մտածողության, վերլուծելու և հաղորդակցման հմտությունների ձևավորման համար: Մյուս առարկաների ուսուցման ընթացքում հաղորդակցման հմտությունները հիմք է դառնում այլ կարողունակությունների զարգացման: Կարող ենք ասել, որ ցանկացած ուսումնական առարկա փոխլրացնում է մեկը մյուսին, դառնում շարունակողը, լրացնողը, ամբողջացնողը: Նորօրյա աշխարհում մեծ նշանակություն ունի առարկաների և գիտությունների համագործակցությունը՝ միջառարկայական կապերը: Ուսուցման արդյունավետությունը բարձրացնում են ոչ թե մեխանիկորեն սերտած ինտեգրացված տեղեկություններով, այլ իրականություն միջառարկայական կապերով: Ուսուցման արդյունավետությունը բարձրացնելու համար անհրաժեշտ է ոչ թե ինտեգրացում, այլ ուսումնական առարկաների ընթացակարգային կորդինացում միջառարկայական կապերի, որոնք արտացոլում են բնության և հասարակության մեջ առկա կապերը: Ուստի կարող ենք ասել, որ միջառարկայական կապերն էլ ավելի արդյունավետ են իրականացվում, երբ ուսուցիչը տեսական մասին տրամաբանական

շարունակություն է ապահովում գործնական աշխատանքներ տալով: Մա, իհարկե, խթանում է նաև մետաճանաչողության զարգացմանը:

Ինչպես նշեցինք, միջառարկայական կապեր ստեղծելու արդյունավետ եղանակ է ինտեգրված դասերի անցկացումը: Ինտեգրված դասը դասի հատուկ տեսակ է, որի շրջանակներում մեկ հասկացության ուսուցման ժամանակ տեղի է ունենում մի քանի առարկաների միաժամանակյա ուսուցումը: Այսպիսի դասի ընթացքում միշտ առանձնացվում է առաջատար առարկան, որը հանդես է գալիս որպես ինտեգրիչ, որը նպաստում է ուսուցանվող նյութի խորացմանը, ընդլայնմանն ու հստակեցմանը: Ինտեգրված դասերը կարող են միավորել ինչպես տարբեր առարկաներն իրենց ամբողջ ծավալով, այնպես էլ առանձին առարկաների բաղադրիչներ: Ինտեգրված դասի պլանավորումը ենթադրում է տարբեր առարկաների ուսուցիչների համագործակցություն: Տարբեր առարկաներից վերցրած բաղադրիչները, որոնք միավորվում են մեկ դասի մեջ, կազմում են մեկ համակարգ, որի շուրջ հավաքվում և մի նոր համակարգ է դառնում ուսումնական նյութը: Որպեսզի ինտեգրվեն, այսինքն՝ ճիշտ ձևով միավորվեն ուսումնական գործընթացի բաղադրիչները, պետք է կատարվեն այնպիսի գործողություններ, որոնք ի սկզբանե ունեն ստեղծագործական բնույթ: Այս նախապատրաստական գործունեության ընթացքում առանցքային նշանակություն ունեն ուսուցիչների համագործակցելու, իրարից սովորելու, ընդհանուր նպատակներ ու խնդիրներ գտնելու կարողությունները:

Այսպիսով, ելնելով ինտեգրված դասի տեսակից և ինտեգրվող առարկաների դասերի տիպերից, ուսուցիչները համատեղ կազմում են իրենց դասի նպատակները՝ զուգակցելով ընդհանուրը մասնավորի հետ, շաղկապելով ինտեգրվող նյութի բովանդակությունները տարբեր առարկաների տեսանկյուններից: Նման դասերի ժամանակ կարելի է իրավիճակներ ստեղծել, որ սովորողը մտածի և ինքնուրույն հասկանա առաջադրված խնդրի լուծման եղանակները: Այս գործընթացի ժամանակ վերջինիս մեծապես կարող է օգնել մետաճանաչողությունը: Զարգացած մետաճանաչողություն ունեցող սովորողը ջանք է գործադրում խնդրի տեսակը ճանաչելու, առաջադրանքը վերլուծելու, իրեն արդեն իսկ ծանոթ խնդիրների հետ համեմատելու, նմանությունները և տարբերությունները որոշելու հարցում, իսկ մյուս դեպքում՝ այն արդեն իսկ մետաճանաչողական փորձի առկայություն է ենթադրում, երբ աշակերտը, առանց ջանք գործադրելու, կարողանում է որոշել խնդրի լուծման համար անհրաժեշտ ճանապարհը:

Մետաճանաչողության հետ սերտորեն կապված է ինքնանդրադարձը: Դասի ժամանակ սովորողը պետք է անընդհատ հնարավորություն ունենա ինքնանդրադարձ կատարելու: Օրինակ՝ պատկերացնենք մի այսպիսի իրավիճակ, երբ ինֆորմատիկայի դասին ուսուցիչը ավագ դպրոցում միջառարկայական կապ է ստեղծում աշխարհագրություն առարկայի հետ: Նախօրոք պատրաստած տեսասահիկն ունի հետևյալ բովանդակությունը՝ սահիկաշարի միջոցով ուսուցիչը պատմում է Ամերիկայի Միացյալ Նահանգների տեսարժան վայրերի մասին: Սահիկի դիտումից

հետո խնդրում է, որ հատուկ թերթիկների վրա գրեն նկարագրական տեքստ իրենց ծանոթ վայրերից մեկի մասին, որոք քիչ առաջ ներկայացվեցին սահիկի մեջ: Մետաճանաչողությունն այս պարագայում կօգնի սովորողներին մոբիլիզացնել իրենց ողջ ներուժը, հիշել, թե նախկինում երբ կամ ինչ հանգամանքներում է առնչվել այդ վայրերից որևէ մեկին, ինչ կարող է մտաբերել: Սովորողը համակարգում է իր ողջ տեղեկատվությունը տեքստի մեջ: Հաջորդիվ ուսուցիչը հանձնարարում է մուտք գործել համացանց և քարտեզի օգնությամբ գտնել տվյալ վայրերի տեղանքը: Սովորողները, գործադրելով ինֆորմատիկայի դասաժամին ստացած իրենց գիտելիքները, կարողանում են կատարել առաջադրանքը: Հաջորդիվ ուսուցիչը հնարավորություն է ստեղծում, որպեսզի սովորողները ներկայացնեն իրենց աշխատանքները: Այստեղ շատ կարևոր են ուսուցչի հարցադրումները: Ավելի նպատակահարմար է, որ ուսուցիչը հետաքրքրվի, թե ի՞նչ հանգամանքներում է սովորողն առնչվել այդ վայրի մասին տեղեկություններին, էլ ի՞նչ կարող է ավելացնել: Հետադարձ կապի ստեղծումը այս պարագայում շատ կարևոր է, քանի որ սովորողն ինքնանդրադարձի միջոցով կարող է գտնել իր բացթողումները:

Աշխատանքի ավարտին ուսուցիչը գրանցեց հետևյալ արդյունքները.

- սովորողը վերհիշեց աշխարհագրություն առարկայից իր գիտելիքները, ինչու՞մ նրան օգնեց մետաճանաչողությունը,
- զարգացավ նրա լեզվամտածողությունը, • կատարեց տեքստային աշխատանք,
- վերհիշեց նկարագրական տեքստի պահանջները,
- կիրառեց ինֆորմատիկայից իր գիտելիքները գործնականում,
- կատարեց ինքնանդրադարձ, տեսավ իր առավելություններն ու թերությունները:

Կարող ենք ասել, որ մետաճանաչողությունը նման առաջադրանքների ժամանակ, թույլ է տալիս սովորողին վերհիշել ու համակարգել տեղեկատվությունը, գտնել նմանություններ ու տարբերություններ, վերլուծել, որի արդյունքում նա ավելի խորքային է պատկերացնում մի շարք երևույթներ:

Մետաճանաչողության վրա մեծապես ազդում է նաև ճիշտ ժամանակին արված հետադարձ կապը: Հետադարձ կապը համալիր գործողությունների շղթա է, որի միջոցով հնարավոր է զգալիորեն օպտիմալացնել ուսուցումն առաջադրանքները: Հետադարձ կապը թույլ է տալիս սովորողին շտկել սեփական սխալները, իսկ ուսուցիչն էլ հնարավորություն է ստանում համապատասխան տեղեկատվությունից պատկերացում կազմել ուսումնական գույժնաբանության այն ասպեկտների մասին, որոնց պետք է վերստին անդրադարձնալ և ավելի շատ ուշադրություն դարձնել:

Այս իմաստով հետադարձ կապը կարող է դրական ազդեցություն ունենալ ուսումնական գործընթացի վրա, քանի սովորողին հստակ մատնանշվում է խնդիրն ու դրա լուծման եղանակը: Մետաճանաչողության զարգացումը մեծապես կապված է ակտիվ ուսուցման հետ: Այսպես սովորողն էլ ավելի շատ հնարավորություն է

ունենում ցուցաբերել ինքնուրույնություն, ինչը շատ կարևոր է մետաճանաչողության զարգացման համար:

Վերցնենք օրինակ՝ ԳՈՒՄ փոխգործուն մեթոդը, որը բավականին լավ է աշխատում սովորողների ինքնադրսևորման տեսակետից: Դասը սկսելու շատ հայտնի հնար է նաև ԳՈՒՄ-ը: Դասասկզբում ուսուցիչը գծում է M-աձև աղյուսակ, որի ձախ սյունակում գրում է՝ գիտեմ, կենտրոնում՝ ուզում եմ իմանալ, աջ սյունակում՝ սովորեցի բառերը: Դասի թեման հայտնելուց հետո ուսուցիչը դիմում է աշակերտներին հետևյալ հարցով. ի՞նչ գիտեք այս թեմայի, հասկացության մասին: Ապա լրացվում է գիտեմ սյունակը: Հաջորդիվ աշակերտներին հարցնում է՝ ի՞նչ եք ուզում իմանալ այդ թեմայի մասին: Եվ լրացնում է ուզում եմ իմանալ սյունակը: Դասի վերջում լրացվում է սովորեցի սյունակը: ԳՈՒՄ-ը ուսուցիչներին թույլ է տալիս պատկերացում կազմել սովորողների՝ տվյալ թեմայի վերաբերյալ ունեցած նախնական գիտելիքների մասին, իսկ ահա սովորողի համար որոշակի համակարգ է ապահովվում, որի շրջանակներում նրանք կարողանում են կարդացվելիք նյութի մասին վերլուծություններ անել: Այս մեթոդի կիրառությունը հատկապես արդյունավետ է, երբ զուգորդվում է միջառարկայական կապերի ստեղծման հետ: Զարգանում են սովորողի ինքնահարցման, ինքնավերլուծության հմտությունները, նրանք սովորում են ավելի ակտիվորեն կարդալ՝ թեմային առնչվող իրենց հարցերին պատասխանները գտնելու համար:

Շատ կարևոր է նաև այն հանգամանքը, որ մեթոդական հնարի կիրառման ժամանակ սովորողներին ուղղություն է տրվում, թե ինչպես նպատակային կերպով դասակարգել արդեն ունեցած և նոր տեղեկատվությունը: Բերենք այս մեթոդի կիրառման իրավիճակային մի օրինակ և հասկանանք՝ ինչպես դա կանդրադառնա մետաճանաչողության վրա: Օրինակը բերեք միջին դպրոցի վերաբերյալ: Ուսուցիչը կենդանիների մասին թեմայի շրջանակներում առաջարկում է մտազբոհի միջոցով գրատախտակին գրել տարբեր կենդանիների անուններ ու առաջարկում սովորողներից յուրաքանչյուրին նրա մասին ասել այն, ինչ գիտեն: Հաջորդիվ սովորողները իրենց հետաքրքրող կենդանու մասին՝ ուզում եմ իմանալ, պատասխաններ են փնտրում համացանցում:

Արդյունքում՝ լրացվում է աղյուսակը՝ գիտեմ, ուզում եմ իմանալ, սովորեցի: Այս առաջադրանքի կատարման ընթացքում սովորողների մեջ մեծացավ հետաքրքրությունը այս կամ այն կենդանու հանդեպ, զարգացավ մետաճանաչողությունը, քանի որ կենդանիների մասին շատ կարևոր տեղեկատվություն իմացան համացանցից՝ այդ թվում առանձնահատկություններ, նրանց հետ վարվեցողության կանոններ: Կարևոր ձեռքբերում էին նաև լեզվական գիտելիքները: Ուսուցչի համար կարևոր է սովորեցնել և նպաստել, որ սովորողը սովորածը մտապահի: Յուրաքանչյուր սովորող ունի իր ինքնաճանաչումը, և մենք չենք կարող ստիպել նրանց սովորել, բայց կարող ենք ստիպել մտածել:

Որպեսզի աշակերտները ունենան մնայուն գիտելիքներ, պետք է ուսուցանվող նյութը կրկնելու, ամրապնդելու, կիրառելու, կապակցելու հնարավորություններ ընձեռվեն: Ընդ որում՝ դա պետք է արվի կանոնավոր և շարունակական ձևով: Այլ կերպ ասած՝ պետք է կարևորել ոչ միայն ուսումնական ծրագրի ընդգրկումը, այլև խորությունը: Ուսուցիչը, նկատելով աշակերտների դրսևորած ընդունակությունները, պետք է ուղղորդի հասնելու լիարժեքության, ինքնադրսևորման և ինքնաբավարարման: Այս ձևով զարգանում են նաև մտածողությունը, երևակայությունը: Ասենք նաև, որ դասը պետք է պլանավորել այնպես, որ տվյալ թեման ունենա դաստիարակչական, բարոյական, մարդասիրական, անհատի ձևավորման, բնության նկատմամբ բարեխիղճ վերաբերմունքի, հայրենասիրության զգացումի, մասնագիտության գիտակցված ընտրության կողմնորոշում: Աշխարհի մասին պատկերացումները, բարոյական հայացքները և համոզմունքները, մտածելակերպը և աշխարհայացքը, հետաքրքրությունները, ձգտումները և արժեքները պայմանավորվում են խմբային գիտակցության առանձնահատկություններով, որում անձը ձևավորվում է և որում ընթանում է նրա առօրյա գործունեությունը: Ուստի ուսուցչի շատ կարևոր հանգամանք է, որ դասավանդմանը զուգահեռ ուսուցիչը կարողանա սովորողի մոտ զարգացնել նաև արժեքային համակարգ: Ուսուցման դաստիարակչական ներգործությունն անխուսափելի է, որովհետև սովորողների համար ուսուցումը գործունեության հիմնական տեսակն է, դրա համար էլ այն կարևոր դեր է կատարում նրանց անձի ձևավորման գործում:

1.2 Միջառարկայական կապերի ստեղծման ներգործությունը սովորողի աշխարհաճանաչողության և աշխարհընկալման վրա

Միջառարկայական կապերը ուսուցման գործընթացում իրականացնում են մեթոդոլոգիական, կրթական, զարգացնող, դաստիարակչական, կառուցողական գործառույթներ: Ուսուցիչը միջառարկայական կապերի միջոցով նպաստում է սովորողների գիտելիքների ինտեգրմանը, բազմակողմանի զարգացմանը, ինտելեկտի կատարելագործմանը, մտահորիզոնի ընդարձակմանը: Միջառարկայական կապերը խթանում են սովորողների՝ դիտարկելու, հետազոտելու, հայտնագործելու, ստեղծագործելու, եզրահանգելու կարողությունների ձևավորմանը:

Միջառարկայական կապերի իրականացման ձև են ինտեգրված դասերը: Ինտեգրված դասը պահանջում է կրթության գործընթացի մասնակիցների՝ ուսուցիչների, սովորողների, ծնողների, վարչական աշխատողների համագործակցությունը: Հանրակրթական դպրոցում աշխատող յուրաքանչյուր ուսուցիչ պարտավոր է ոչ միայն գերազանց տիրապետել իր մասնագիտությանը որպես մանկավարժ, այլև որոշակի ինֆորմացիոն պաշարներ ունենալ նաև հարակից առարկաներից: Միջառարկայական կապերի իրագործումը ակտիվացնում է աշակերտների մտածողությունը, զարգացնում տրամաբանական մտածողությունը, նպաստում ճանաչողական կարողությունների ակտիվացմանը, սրա իրագործումը հնարավորություն է ստեղծում կրկնել կամ վերհիշել կամ ձեռք բերել նոր տեղեկություններ կամ գիտելիքներ նյութական աշխարհի օրինաչափությունների մասին տարբեր առարկաներից:

Միջառարկայական կապեր իրագործվում են և՛ դասի ընթացքում, և՛ արտաժամյա պարապմունքների, և՛ էքսկուրսիաների ընթացքում, նման ձևով ուսուցիչը կենտրոնացնում է համարյա բոլոր առարկաներից ստացած գիտելիքները: Ինտեգրված ուսուցումը, հիմնվելով հատուկ և ընդհանուր կրթության սկզբունքների վրա, պետք է ունենա զարգացնող, դաստիարակող բնութագիր, որը ենթադրում է սովորողների բարոյական գաղափարների, վարքի համարժեք ձևերի մշակում՝ բոլոր մասնակիցների ներառմամբ կրթական գործընթացում: Կրթության կարևորությունը գնահատելով՝ պետք է ընդունենք, որ կրթության միջոցով կարելի է հասնել հասարակական մտածողության, հոգևոր-բարոյական և մշակութային արժեքների զարգացման: Ինտեգրված ուսուցումը, ապահովելով տարբեր առարկաների գիտելիքների համակցումը, նպաստելու է հետազոտական հմտությունների, ստեղծագործական կարողությունների ձևավորմանը և դրանց հիմքի վրա նրանց կայուն զարգացման իրականացմանը: Երկու ուսուցիչներ պարզում և որոշում են իրենց առարկաների համատեղ հետաքրքրությունը: Այստեղ շատ կարևոր է ուսուցիչների փոխգործունեության ճիշտ կազմակերպումը, քանի որ նրանցից յուրաքանչյուրի գործողությունների հաջորդականության արդյունավետությունից է կախված

ինտեգրված դասի որակը: Ինտեգրված դասի ժամանակ ինտեգրվող առարկաների բաղադրիչները կարող են լինել ավել կամ պակաս: Ցանկացած ինտեգրված դաս նպատակ ունի դուրս գալու մեկ առարկայի նեղ շրջանակներից: Բերենք ինտեգրված դասի մեկ օրինակ.

ԻՆՏԵԳՐՎԱԾ ԴԱՍ Հայոց պատմություն և ինֆորմատիկա առարկաներից

Դասի թեման

- Հայոց պատմություն՝ «Հայաստանի թագավորները»
- Ինֆորմատիկա՝ «Microsoft Word» տեքստային խմբագրիչ

Դասի նպատակը

- Կարողանալ աշխատել «MS Word» տեքստային խմբագրիչով
- Կարողանալ համացանցից գտնել օգտակար տեղեկատվություն հանձնարարված թեմայի վերաբերյալ
- Պատրաստել հետազոտական աշխատանք «Հայաստանի թագավորները» թեմայով և ներկայացնել: Դասին կիրառվեց խմբային աշխատանք: Համացանցանցից, էլեկտրոնային գրքերից հավաքագրված տեղեկությունների հիման վրա սովորողները կարողացան կազմել հետազոտական աշխատանքներ թեմայի վերաբերյալ՝ օգտվելով «MS Word» տեքստային խմբագրիչից: Նախօրոք կազմված խմբերը աշխատեցին հավաքել տեղեկատվություն և «MS Word» տեքստային խմբագրիչի միջոցով կատարեցին աշխատանքը: Խմբերը ներկայացրեցին իրենց աշխատանքները հերթով:

Դասի ավարտին ստացանք հետևյալ արդյունքները՝

- Սովորողները խորացրին իրենց գիտելիքները հայոց պատմություն առարկայից,
- Համացանցում կարողացան կառավարել տեղեկատվական հոսքերը՝ օգտվելով վստահելի աղբյուրներից,
- Հմտություններ ձեռք բերեցին «MS Word» տեքստային խմբագրիչով աշխատելու մեջ,
- կարողացան տարբերել կարևոր և երկրորդական տեղեկատվությունը,
- սովորեցին օգտվել էլեկտրոնային գրադարաններից:

Դասի ընթացքում ինտեգրվեցին մանկավարժական գործընթացի ցանկացած բաղադրիչ՝ նպատակ, բովանդակություն, ուսուցման մեթոդ և միջոց:

Այսպիսով՝ կարծում ենք, որ ինտեգրված դասերի կազմակերպման ընթացքը բավականաչափ արդյունավետ եղավ մասնակից ուսուցիչների համար: Սա

համագործակցման ու փորձի փոխանակման անմիջական գործընթաց է, որի ժամանակ բոլոր ուսուցիչները հավասարաչափ ջանք գործադրեցին, որպեսզի ուսուցման գործընթացը լինի արդյունավետ: Ավելացնենք նաև, որ սույն աշխատանքի վրա հենվելով՝ փորձեցի զարգացնել սովորողների մետաճանաչողությունը:

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆ

Կրթական համակարգում շարունակաբար կատարվող բարեփոխումները պահանջում են նոր մեթոդոլոգիական մոտեցում կազմակերպչական և բովանդակային նշանակության խնդիրների լուծման ժամանակ, որը կնպաստի կրթության որակի բարձրացմանը:

Կարևորելով ուսուցման գործընթացի ճիշտ կազմակերպման նշանակությունը՝ կցանկանայինք ևս մեկ անգամ կարևորել միջառարկայական կապերի դերը սովորողների մետաձանաչողության զարգացման համար: Միջառարկայական կապերի օգտագործումը առավել դյուրին դարձրեցին այս գործընթացը, քանի որ սովորողն այդ ակտիվ միջավայրում լիարժեք կարողացավ բավարարել իր հետաքրքրությունները, գտնել իրեն հուզող հարցերի պատասխանները: Սովորողները հասկացան որպեսզի բարգավաճեն, պետք է անցում կատարել բացասական «Ես չեմ կարող»-ից դեպի ակտիվ «Ես կարող եմ»:

Դա անելու համար նրանք խոսեցին այն մասին, թե ինչն է իրենց համար լավ, ինչն է անհրաժեշտ լավ սովորելու համար: Կարծում ենք, որ այստեղ մեծ է հատկապես ուսուցչի դերը: Այն ուսուցիչները, ովքեր ավելի փորձառու են, անշուշտ, տեղյակ են ավելի հետաքրքիր, արդյունավետ և համարձակ դասավանդման մեթոդներին: Այս պարագայում հավանականությունն ավելի մեծ է, որ վերջիններս կարող են կառուցել արդյունավետ անհատական դասեր և ապահովել շարունակական ուսուցում: Նրանք ի վիճակի են կազմել և ընտրել դասավանդման այնպիսի մեթոդներ և միջոցառումներ, որոնց միջոցով համապատասխանաբար զարգացվում են աշակերտների ըմբռնումը, մտածողությունը, ինչպես նաև մետաձանաչողությունը:

Մինչև հետազոտություն իրականացնելը 10-րդ դասարանի աշակերտների մոտ հետաքրքրվածությունը առարկայի հանդեպ ոչ այնքան արտահայտված էր, մի քանի աշակերտի մոտ կար ցածր առաջադիմություն: Ելնելով հետազոտության արդյունքներից, եկա այն եզրակացության, որ միջառարկայական կապը հանգեցրեց մի քանի առարկաների նկատմամբ հետաքրքրության բարձրացման, շահագրգռության և առաջադիմության բարձր մակարդակ: Ուստի միջառարկայական կապը շատ արդյունավետ էր դասապրոցեսի ժամանակ կիրառելը և գտնում եմ, որ արդյունքը գոհացուցիչ էր:

ԱՌԱՋԱՐԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

Հիմք ընդունելով հետազոտության ընթացքում կատարած արձանագրումները՝ բերում ենք մի քանի առաջարկություններ.

- Միջառարկայական կապերի ստեղծման համար ավելի բարենպաստ պայմաններ կարող են ստեղծել արտադասարանական պարապմունքները, ուստի նպատակահարմար կլինի նմանօրինակ դասեր էլ ավելի շատ անցկացնել:
- Ցանկալի է, որ դասերի ընթացքում սովորողի համար դրվեն այնպիսի խնդիրներ, որոնք կստիպեն վերջինիս մտածել, լուծումներ գտնել ինքնուրույն: Այսպես կարելի է բարձրացնել սովորողի աշխատունակությունն ու հիմք նախապատրաստել մետաճանաչողության զարգացման համար:
- Պետք է ամեն կերպ խրախուսել ուսուցիչների համագործակցությունը ինտեգրված դասերի անցկացման շրջանակներում:
- Սովորողին ինքնուրույնություն տալով՝ մենք ապահովագրում ենք նրանց ապագան, ուստի աշակերտակենտրոն աշխատելաճը պետք է գերակայի:

ՕԳՏԱԳՈՐԾՎԱԾ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՑԱՆԿ

1. Մետաձանաչողությունը կրթության մեջ
2. http://geopolitika.am/dir/wp-content/blogs.dir/1/files/2021_6_117_119.pdf
(15.03.2023)
3. Ուսուցման արդյունավետ հնարներ, Երևան, 2020, էջ 26,
<https://library.fes.de/pdf-files/bueros/georgien/16023.pdf> (15.03.2023)
4. Екжанова Е. А. Резникова Е. В. Основы интегрированного обучения: Учебное пособие для вузов, Москва. 2008, с.52
5. И. П. Подласый. Педагогика начальной школы, Москва, 2000, с.233